Dosarul nr. 3-414/2025
2-25014510-12-3-04022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 decembrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefieri Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de ÎS „Moldelectrica" către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 04 februarie 2025, ÎS „Moldelectrica" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ (concretizată ulterior) către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea poziției a indicat că, în perioada 28-29 noiembrie 2024, la Î.S. "Moldelectrica" a fost realizat controlul inopinat, în baza delegației de control DL-ISM-2024-02329 din 17.11.2024. În rezultatul acestuia a fost întocmit procesul-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024.

În urma controlului, inspectorii au notat constatările și rezultatele după cum urmează "în Ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată, contrar prevederilor art. 210 (alin. 1) Codul Muncii.

În calitate de prescripții, a fost indicat de "remediat încălcările depistate în termenii stabiliți, cu informarea ITM Chișinău", termenul de realizare - 29.12.2024.

La primirea exemplarului de către persoana supusă controlului - Î.S. "Moldelectrica", a fost notată mențiunea "nu sunt de acord cu constatările și rezultatele controlului", semnată de către Directorul general interimar - Sergiu Aparatu.

Dezacordul cu constatările din procesul verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 a fost expus printr-o cerere prealabilă din 27.12.2024, cu nr. 46-39/3459.

La data de 10.01.2025, cu nr. de intrare 102-07, a fost expediată notificarea de drept a Inspectoratului de Stat al Muncii, Inspecția teritorială de muncă Chișinău, prin care a respins cererea prealabilă în anularea actului administrativ contestat ca inadmisibilă, neîntemeiată și lipsită de probațiune în partea ce ține de pretinsa ilegalitate a actului administrativ contestat.

În drept, susține că, în conformitate cu art. 30 al Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat "persoana supusă controlului care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, prin delegația de control, decizia de prelungire a duratei controlului sau prin procesul-verbal de control prin acțiunile sau inacțiunile inspectorului este în drept să le conteste, în tot sau în parte, prin depunerea la organul de control a unei cereri prealabile de contestare, în formă scrisă".

Procesul-verbal de control se contestă la organul de control, dacă acesta nu conține constatarea contravenției sau semne ale componenței de infracțiune în condițiile art.28 alin.(91).

Citează prevederile art. art. 14, 209 al Codului administrativ.

În această ordine de idei, Î.S. "Moldelectrica" susține că, a recepționat notificarea la data de 10.01.2025.

Subliniază că, reglementările de la art. 20 al Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat, prevăd că "la delegația pentru controale inopinate se anexează nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încât persoana care urmează a fi supusă controlului să poată lua cunoștință de nota în cauză". Persoanei supuse controlului, în speță - Î.S. "Moldelectrica" nu i-a fost comunicată și nu a luat cunoștință cu textul notei de motivare, deși în procesul-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 se face trimitere la rubrica "temei al controlului - nota de motivare din 17.11.2024".

La data de 11.09.2024, cu nr. 626-c a fost emis Ordinul de încetare a contractului individual de muncă. În procesul verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 se face trimitere "în Ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată, contrar prevederilor art. 210 [alin. 1] Codul Muncii". Atrage atenția asupra faptului că Î.S. "Moldelectrica" nu a emis cu nr. 626-c din 11.09.2024 un ordin de aplicare a sancțiunilor disciplinare.

La emiterea ordinului nr. 626-c din 11.09.2024, Î.S. "Moldelectrica" a făcut trimitere la norma legală care a stat la baza emiterii, și anume - art. 86 alin. [1], lit. g], Codul Muncii - încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar. Ordinul nr. 626-c a fost emis cu respectarea prevederilor legale, în speță - art. 81 alin. [3], Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului [dispoziției, deciziei, hotărîrii angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu [absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.]. Ordinul [dispoziția, decizia, hotărîrea] angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

Ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 este consecința aplicării de către angajator a două sancțiuni disciplinare pe parcursul unui an, și anume: Ordinul nr. 306 din 27.05.2024 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare "mustrare", care a fost întocmit în corespundere cu art. 210 al

Codului Muncii și Ordinul nr.471 din 11.09.2024 - cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare "mustrare aspră", care a fost întocmit în corespundere cu art. 210 al Codului Muncii.

Susține că, aplicarea sancțiunii disciplinare față de Dl Ignatov Veaceslav este rezultatul admiterii neglijenței în serviciu prin încălcarea normelor de prezentare a Raportului despre calitatea serviciului de transport a energiei electrice pentru anul 2023 [în primul caz] și nerevizuirea și neactualizarea actelor care guvernează activitatea Serviciului Central de Dispecer, ceea ce pune în pericol securitatea operării Sistemului Electroenergetic Național, precum și nerealizarea sistemică a sarcinilor care îi reveneau angajatului, conform funcției.

Precizează că, în cadrul Î.S. "Moldelectrica" activează 1299 salariați, ceea ce implică un volum mare de muncă și emiterea ordinelor, dispozițiilor, deciziilor de către angajator. În urma aplicării sancțiunii disciplinare, directorul general interimar a dispus verificarea de către Serviciul personal dacă nu au mai fost aplicate sancțiuni disciplinare angajatului - Ignatov Veaceslav și informarea acestuia. Astfel, s-a constatat că, dlui Ignatov Veaceslav i-au fost aplicate, pe parcursul unui an, două sancțiuni disciplinare. Acest fapt a determinat angajatorul de a emite ordin, în temeiul art. 86 alin. [1], lit. g], Codul Muncii -încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar, conducându-se de prevederile art. 81 alin. [3], fiind întocmit în acest sens Ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 de încetare a contractului individual de muncă.

Î.S. "Moldelectrica'' consideră constatările inspectorilor ca fiind nefondate, iar remedierea presupuselor încălcări, prin indicarea prevederilor art. 210 al Codului muncii ar implica interpretarea art. 81 alin. [3] ca fiind unul caduc, atribuind consecințele aplicării a două sancțiuni disciplinare drept încă o sancțiune disciplinară, în sensul art. 210 al Codului muncii. Aplicarea a două sancțiuni disciplinare în aceeași zi, fiind indicate aceleași fapte, reprezintă o încălcare gravă a prevederilor Codului muncii.

Suplimentar, citează prevederile art. art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit.a), 17, 20, 189 alin. (1), 191 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a), 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea actului administrativ individual – procesul-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 emis de Inspectoratul de Stat al Muncii.

La 28 martie 2025, din partea avocatei Scoric Vera, în interesele terțului Ignatov Veaceslav a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită declararea inadmisibilității acțiunii și respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.39-41)

În motivarea poziției a indicat că, la data de 11.09.2024 terțul Ignatov Veaceslav a fost concediat de către reclamantul ÎS Moldelectrica în temeiul ordinului nr. 626-c "de încetare a contractului individual de muncă". "Cauza" indicată în ordin este "art. 86 alin. (1) lit. g) CM al RM, încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior a fost sancționat disciplinar".

Terțul a contestat ordinul de concediere nr. 626-c din 11.09.2024 în instanță de judecată, fiind în examinare la Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Citează prevederile art. 207 alin. (2) lit. g) Cod Administrativ.

Susține că, urmare examinării minuțioase a cererii cu privire la contestarea actului administrativ individual (real) cu nr. de intrare 05/2591 din 04.02.2025, a constatat, că aceasta este înaintată de către Director General interimar al ÎS Moldelectrica dl Sergiu Aparatu. Însă alături de însemnarea "Director General interimar Sergiu Aparatu" este înserată o semnătură, ce nu-i aparține dlui Sergiu Aparatu. Simpla comparare a semnăturii aplicate pe cererea de chemare în judecată din 04.02.2025 cu semnăturile aplicate de director general în procesul-verbal de control, ordin de concediere din 11.09.2024, cererea prealabilă, etc. denotă, că acțiunea a fost semnată nu de către director general interimar Sergiu Aparatu, ci de către o altă persoană. Prin urmare, consideră că, acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens. Cererea de completare a cererii cu privire la contestarea actului administrativ individual înregistrată cu nr. 05/3441 semnată deja de către directorul general interimar Sergiu Aparatu a fost înaintată instanței de judecată la 14.02.2025, adică peste termenul prevăzut de art. 209 alin. 1 CA de 30 de zile (notificarea de drept al ISM a fost recepționată de reclamant la 10.01.2025). Astfel, în această parte acțiunea înaintată este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. 2 lit. d) "acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209".

Face referire la prevederile art. 207 alin. (2) lit. h), 211 alin. (1) lit.c) Cod administrativ.

Ulterior depunerii cererii de chemare în judecată din 04.02.2025, reclamantul în persoana directorului general interimar Sergiu Aparatu a înaintat instanței de judecată o cerere de completare nr. 05/3441 din 14.02.2025 la care a anexat o "confirmare", fără nr. și fără dată, precum că cererea de chemare în judecată din 04.02.2025 a fost semnată de către Vicedirector general Carmanschi Sergiu. Însă acțiunea din 04.02.2025 la compartimentul "privind numele prenumele reprezentantului legal sau împuternicit" este indicat "Director general interimar Sergiu Aparatu" nu și "Vicedirector general Carmanschi Sergiu". Rezultă, că acțiunea este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. 2 lit. h) CA deoarece nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. 1 CA.

Face referire la prevederile art. 207 alin. (2) lit. c) Cod administrativ.

Susține că, ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 vizat în actul administrativ contestat, prin care terțul Ignatov Veaceslav a fost concediat în baza art. 86 alin. 2 lit. g) CM, a fost contestat de către terțul Ignatov Veaceslav în instanță de judecată prin înaintarea cererii de chemare în judecată privind anularea ordinului respectiv. Cererea se examinează la Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Prin urmare, solicită declararea ca fiind inadmisibilă a cererii reclamantului în temeiul art. 207 alin. 2 lit. c) CA, deoarece ilegalitatea ordinului nr. 626-c din 11.09.2024 pe motivul, că a fost emis contrar art. 210 CM (obiect al prezentei cauze de contencios administrativ) se examinează de către o altă instanță de judecată.

Totodată, citează prevederile art. art. 20, 189 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 17, 39 Cod administrativ.

La caz, susține că, reclamantul nu-și "revendică încălcarea", nici nu invocă "vătămarea dreptului", or în pct. 7 din Cererea prealabilă nr. 46-39/3459 din 27.12.2024 reclamantul apreciază procesul-verbal al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-02213 din

29.11.2024, a fi cu titlu de recomandare: “7. Constatările și rezultatele controlului le apreciem a fi cu titlu de recomandare, neavând un caracter obligatoriu, prescripția conține “recomandări (indicații), între timp ce este acordat termen de “înlăturare ” a încălcărilor". Rezultă, că reclamantul contestă un act, care în viziunea acestuia poartă caracter de “recomandare”, nu invocă încălcarea nici drepturilor nici intereselor legitime, nu solicită revendicarea încălcării unui drept.

De asemenea, citează prevederile art. 207 alin. 2 lit. e) Cod administrativ.

Prin urmare, susține că, dat fiind faptul, că reclamantul afirmă, că careva drepturi nu i-au fost încălcate prin activitate administrativă, or, actul administrativ poartă „titlu de recomandare”, rezultă că reclamantul nu invocă vătămarea vreunui drept sau libertate. Pe cale de consecință se solicită instanței de judecată declararea ca fiind inadmisibilă cererea înaintată de reclamant, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, pe care nici nu o recunoaște.

În cazul în care, instanța de judecată va declara cererea reclamantului ca fiind admisibilă, consideră, că instanța este în drept să respingă cererea ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu Anexă la Legea nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat, domeniul de control efectuat de Inspectoratul de Stat al Muncii este “Respectarea prevederilor legale referitoare la raporturile de muncă, intermedierea muncii și activitatea agențiilor private și a intermediarilor nelicențiați care desfășoară activități legate de plasarea în câmpul muncii în străinătate a cetățenilor Republicii Moldova. Securitatea și sănătatea în muncă, respectarea corectitudinii în stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor de incapacitate temporară de muncă achitate de angajator ”, Inspectoratul de Stat al Muncii este investit cu competență legală exclusivă la înaintarea prescripțiilor, reflectându-le în Procesul Verbal de control.

În conformitate cu Procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024, pârâtul Inspectoratul de Stat al Muncii la compartimentul “Constatările și rezultatele controlului” a notat “În ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată, contrar prevederilor art. 210 alin. (1) din Codul Muncii”. Iar la compartimentul “Prescripția” s-a indicat: “De remediat încălcările depistate în termenii stabiliți, cu informarea în scris a ITM Chișinău”.

În conformitate cu art. 8 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 140 din 10.05.2021 privind Inspectoratul de Stat al Muncii “În exercițiul funcțiunii, inspectorul de muncă, la prezentarea legitimației de serviciu, este în drept: d) să ceară lichidarea imediată sau într-un anumit termen a abaterilor constatate de la dispozițiile actelor legislative și ale altor acte normative referitoare la condițiile de muncă si la protecția salariaților în exercitarea atribuțiilor lor”.

Revenind la circumstanțele cauzei notează, că terțul Ignatov Veaceslav a fost concediat, iar relațiile de muncă au încetat în raport cu ÎS Moldelectrica în baza ordinului nr. 626- c de încetare a contractului individual de muncă. În textul ordinului este inserată “cauza” încetării - art. 86 alin. 1 lit. g) CM. Careva circumstanțe de fapt, sau careva alte temeiuri de drept în ordinul nominalizat lipsesc.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. d) CM „Pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin. (1) lit. g)-r).

În conformitate cu prevederile art. 86 alin. 1 lit. g) CM "Concedierea": „ Concedierea — desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: g) încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar. Prin urmare Ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 reprezintă un ordin de sancționare a terțului prin concediere.

La caz este aplicabil art. 210 alin. (1) CM "Aplicarea sancțiunii disciplinare": "Sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărîre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; b) termenul în care sancțiunea poate fi contestată; c) organul în care sancțiunea poate fi contestată."

În conformitate cu art. 210 alin. 2 "'Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) de sancționare, cu excepția sancțiunii disciplinare sub formă de concediere conform art.206 alin.(1) lit.d) care se aplică cu respectarea art.81 alin.(3), se comunică salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii, iar în cazul în care acesta activează într-o subdiviziune interioară a unității (filială, reprezentanță, serviciu desconcentrat etc.) aflate în altă localitate - în termen de cel mult 15 zile lucrătoare și produce efecte de la data comunicării. Refuzul salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului se fixează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. ".

Iar conform art. 81 alin. 3 CM „Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege".

Prin urmare, susține că, ordinul de sancționare a terțului nr. 626-c din 11.09.2024 de concediere urma să conțină temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul de contestare și organul la care putea fi contestată sancțiunea. Însă acestea lipsesc, ceea ce și a fost constatat de către pârâtul Inspecția de Stat al Muncii în Procesul-verbal de control din 29.11.2024.

Astfel, alegațiile reclamantului precum că ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 este consecința aplicării a două sancțiuni disciplinare, și anume ordinul nr. 306 din 27.05.2024 și 471 din 11.09.2024 urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată pe motiv, că asemenea date lipsesc în ordinul nr. 626-c din 11.09.2024.

La fel, consideră neîntemeiate argumentele reclamantului, precum că ordinului nr. 626-c din 11.09.2024 a fost emis doar în temeiul art. 81 (3) Codul Muncii.

Susține că, art. 81 din CM este o normă generală "Temeiurile încetării contractului individual de muncă" din capitolul V "încetarea contractului individual de muncă", care poate înceta în (1) circumstanțe ce nu depind de voința părților (2) prin acordul scris al părților și (3) la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86). Procedura specifică încetării contractului individual de muncă prin concediere ca rezultat al încălcării repetate, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar (art. 86 alin. 1 lit. g CM) este prevăzută în art. 210, 206 alin. (1) lit d) coroborat cu art. 81 (3) CM. Astfel, argumentul reclamantului, precum că art. 81(3) ar fi unul caduc, este neîntemeiat.

Pe cale de consecință, constatările Inspecției de Stat al Muncii conținute în Procesul-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024, că ordinul de concediere nr. 626-c a fost emis contrar art. 210 alin. (1) CM sunt întemeiate și legale, și emise conform competenței autorității emitente, prevăzute de art. 8 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, iar temeiuri pentru anularea acestuia nu se constată.

Prin urmare, terțul Ignatov Veaceslav solicită declararea ca fiind inadmisibilă cererea reclamantului cu privire la contestarea actului administrativ individual (real) proces-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024, iar în cazul declarării cererii ca fiind admisibilă, respingerea cererii cu privire la contestarea actului administrativ individual (real) proces-verbal nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 ca fiind neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică conform calculului.

Incidente procedurale:

Prin încheierea judecătorească din 24 februarie 2025, *inter alia* s-a acordat termen până la 30 martie 2025 Inspectoratului de Stat al Muncii în vederea prezentării referinței și copia dosarului administrativ. (f.d.29-30)

La scurgerea datei-limită, referința și dosarul administrativ nu a fost prezentat, respectiv prin notificarea din 19 mai 2025, s-a solicitat repetat prezentarea referinței și copia dosarului administrativ. (f.d.55)

La scurgerea datei-limită, referința și dosarul administrativ nu a fost prezentat, respectiv, la data de 07 august 2025, autorității publice pârâte Inspectoratul de Stat al Muncii a fost expediată notificarea repetată privind prezentarea referinței și copia dosarului administrativ. (f.d.60).

La scurgerea datei-limită, referința și dosarul administrativ nu a fost prezentat, respectiv prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20 octombrie 2025, s-a aplicat față de Inspectoratul de Stat al Muncii amendă în mărime de 100 unități convenționale, echivalentul a 5000 lei și s-a obligat Inspectoratul de Stat al Muncii să prezinte instanței de judecată, în termen de 10 zile, de la notificarea prezentei încheieri, referința și copia dosarului administrativ. (f.d.63-66)

La data de 05 noiembrie 2025, din partea autorității publice pârâte Inspectoratul de Stat al Muncii a parvenit copia Dosarului administrativ, însă fără a fi prezentată referința pe caz. (f.d.69)

În ședința de judecată.

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului ÎS ”Moldelectrica”, Cazacu Doina, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

În şedinţa de judecată reprezentantul terțului Ignatov Veaceslav, avocata Scoric Vera a solicitat respingea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În şedinţa de judecată reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul de Stat al Muncii nu s-a prezentat, fiind citat legal.

În şedinţa de judecată terțul Ignatov Veaceslav nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocata Scoric Vera.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând acțiunea reclamantului ÎS ”Moldelectrica”, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele terțului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art.20 și art.189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a

unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de judecată reține că, prin referința depusă terțul Ignatov Veaceslav a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2) lit. g) Cod administrativ, invocând că cererea de chemare în judecată a fost semnată de o persoană neîmputernicită și în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ invocând că, cererea de completare a acțiunii depusă la data de 14 februarie 2025, a fost depusă peste termen.

Astfel, instanța consideră că alegațiile terțului urmează a fi apreciate critic, or, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 10 februarie 2025, i-a fost stabilit reclamantului ÎS „Moldelectrica” un termen de 5 zile, pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite și anume: 1. Să depună cererea de chemare în judecată semnată olograf, după caz, să transmită pe cale electronică cererea de chemare în judecată semnată electronic, de către reprezentantul reclamantului, cu indicarea numelui/prenumelui și funcției deținute de persoana împuternicită să reprezinte ÎS „Moldelectrica”; 2. Să prezinte documentul (copie certificată) care confirmă că persoana este angajat al persoanei juridice și împuternicirile reprezentantului împuternicit cu dreptul de a semna și a depune cererea de chemare în judecată în numele ÎS „Moldelectrica”; 3. Să prezinte extrasul din Registrul de stat al persoanei juridice (copie certificată) - nemijlocit în privința persoanei care acționează în calitate de administrator/director general al persoanei juridice reclamante. etc. Reclamantului fiindu-i explicat că, dacă sunt îndeplinite în termen toate cerinţele enumerate în încheierea judecătorului, cererea de chemare în judecată se consideră depusă la data prezentării iniţiale în judecată, iar în caz contrar, acțiunea se declară inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. (f.d.16-18)

Astfel, la data de 14 februarie 2025, din partea ÎS „Moldelectrica” a parvenit cererea de înlăturare a neajunsului stabilit prin încheierea din 10 februarie 2025 (f.d.20,21-22), fiind îndeplinite în termen toate cerinţele enumerate în încheierea judecătorului, iar cererea de chemare în judecată s-a considerat a fi depusă la data prezentării iniţiale în judecată.

Judecătorul reține că, procesul-verbal de control al Inspectoratului de Stat al Muncii nr. PV-ISM-2024-02213 din 29 noiembrie 2024 – este act administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului ÎS ”Moldelectrica”.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”*revendică încălcarea*” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul ÎS ”Moldelectrica” este destinatarul actului administrativ individual contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Inspectoratului de Stat al Muncii este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) al art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a actului administrativ.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

La 27 decembrie 2024, reclamantul s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii cu cererea prealabilă (f.d.11-12), care a fost respinsă prin răspunsul nr. 1053 din 10 ianuarie 2025 (f.d. administrativ 2-3), adusă la cunoștința reclamantului la aceiași dată. (f.d. administrativ 1)

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024 a fost înaintată la data 04 februarie 2025, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul ÎS ”Moldelectrica”.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎS „Moldelectrica” către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speță, din materialele dosarului instanţa reţine că, la 27 mai 2024, ÎS ”Moldelectrica” a emis ordinul nr. 306 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care, ținând cont de rezultatul anchetei de serviciu, de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de caracterul sistematic de admitere a acesteia, precum şi alte circumstanţe obiective, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. 1 lit. d), 206 alin. 1 lit. b), 208 alin. 2, 210-211 din Codul Muncii al Republici Moldova, s-a ordonat domnului Veaceslav Ignatov, sef al serviciului central de dispecer-dispecer șef pentru admiterea neglijenței în serviciu prin încălcarea normelor de prezentare a Raportului despre calitatea serviciului de transport a energiei electrice pentru anul 2023 și anume prezentarea acestuia în formă eronată şi incompletă, a aplica sancțiune disciplinară sub formă de Mustrare. (f.d. administrativ 45)

La data de 11 septembrie 2024, ÎS ”Moldelectrica” a emis ordinul nr. 471 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care, în conformitate cu prevederile Codului Muncii al Republicii Moldova nr. 154 din 2003, art.10 alin. (1) lit. d), 206 alin. (1) lit. c), 208 alin. (1), 210-211 s-a ordonat dlui Veaceslav Ignatov, șef al serviciului central de dispecer-dispecer șef, a aplica sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare. (f.d. administrativ 41)

La data de 11 septembrie 2024, ÎS ”Moldelectrica” a emis ordinul nr. 626-c de încetare a contractului individual de muncă în privința lui Ignatov Veceslav, Șef al serviciului central de dispecer - dispecer-șef, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) CM al RM, pentru încălcarea repetată pe

parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar. (f.d. administrativ 38)

La data de 29 noiembrie 2024 a fost întocmit procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 în privința ÎS ”Moldelectrica” în vederea verificării respectării actelor legislative și a altor acte normative în domeniul muncii, securității și sănătății în muncă. (f.d. administrativ 34)

În urma controlului s-a constatat că, *”Ca rezultat al deplasării la fața locului or. Chişinău, str. Vasile Alecsandri 78 s-a stabilit, că în cadrul întreprinderii activează 1299 de salariați, dintre care 208 femei, 1091 bărbați, 112 pensionari (16 femei şi 96 bărbați).*

Controlul a fost efectuat în prezența directorului - dl Aparatu Sergiu, dna Daniela Talambuța - şef serviciu resurse umane, dna Mînzat Lilia - juristconsult.

Constatările şi rezultatele controlului: 1. În ordinul nr. 626-c din 11.09.2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare nu sunt indicate temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancțiunii, termenul şi organul în care sancțiunea poate fi contestată, contrar prevederilor art. 210 alin. (1) din Codul Muncii.”

La 27 decembrie 2024, reclamantul s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii cu cererea prealabilă prin care a solicitat declararea nulității procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024. (f.d. administrativ 6-7)

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 1053 din 10 ianuarie 2025, cererea prealabilă a fost respinsă. (f.d. administrativ 2-3)

Prin urmare, la data de 04 februarie 2025, ÎS „Moldelectrica” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ (concretizată ulterior) către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.5-6,21-22)

Potrivit **art. 1 alin. (1)-(2[1]) al Legii nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii** (în continuare Legea nr.140/2001), Inspectoratul de Stat al Muncii este autoritate administrativă în subordinea Ministerului Muncii și Protecţiei Sociale şi are sediu în municipiul Chişinău. Inspectoratul de Stat al Muncii exercită control de stat asupra respectării actelor legislative şi a altor acte normative în domeniul muncii, securității și sănătății în muncă, la întreprinderi, instituţii şi organizaţii, cu orice tip de proprietate şi formă juridică de organizare la persoane fizice care angajează salariaţi, precum şi în autorităţile administraţiei publice centrale şi locale denumite în continuare angajatori. Controlul de stat prevăzut la alin. (2) exercitat asupra persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează şi se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

Conform **art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr.140/2001**, în îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art.3, Inspectoratul de Stat al Muncii are următoarele atribuții: a) controlează respectarea legislației muncii, securității și sănătății în muncă.

Articolul 8 alin. (1) lit. d) din Legea nr.140/2001 prevede că, în exerciţiul funcţiunii, inspectorul de muncă, la prezentarea legitimaţiei de serviciu, este în drept: d) să ceară lichidarea imediată sau într-un anumit termen a abaterilor constatate de la dispoziţiile actelor legislative şi

ale altor acte normative referitoare la condiţiile de muncă şi la protecţia salariaţilor în exercitarea atribuţiilor lor.

Potrivit art. 11[1] alin. (1)-(4), (7) din Legea nr.140/2001, controlul de stat asupra respectării actelor normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă reprezintă totalitatea acțiunilor organizate și realizate de Inspectoratul de Stat al Muncii sub formă de verificare, evaluare și/sau analiză la fața locului și/sau prin solicitare directă de la angajatori prin poștă, inclusiv prin poșta electronică, sau prin telefon de a prezenta documentația și alte informații pe care aceștia, în virtutea legii, sunt obligați să le posede.

Controlul de stat asupra respectării actelor normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă se efectuează conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Controlul de stat asupra respectării actelor normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă are următoarele scopuri: a) verificarea modului în care angajatorii respectă actele normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă; b) verificarea modului în care agențiile private care desfășoară activitate legată de plasarea în câmpul muncii în străinătate a cetățenilor Republicii Moldova respectă actele normative din domeniul migrației în scop de muncă; c) acordarea ajutorului consultativ și metodologic angajatorului și agențiilor private care desfășoară activitate legată de plasarea în câmpul muncii în străinătate a cetățenilor Republicii Moldova în identificarea căilor de aplicare eficientă a legislației și de prevenire a încălcărilor, a căilor de lichidare a încălcărilor în cazul constatării acestora, precum și a căilor de conformare la prevederile legale.

Controlul asupra respectării actelor normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă se realizează prin control planificat sau prin control inopinat.

Controlul inopinat reprezintă controlul exercitat în afara planului anual al controalelor și se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Potrivit **art. 19 din Legea nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat**, organul de control poate decide efectuarea a controalelor inopinate asupra unei persoane, în baza evaluării riscurilor, precum şi poate emite inspectorului delegaţie de control, doar în cazul:

2) deținerii informaţiilor/indiciilor, susținute prin probe aflate în posesia organelor de control, despre existenţa situaţiilor de avarie, incident sau încălcare gravă a regulilor de securitate ori siguranţă, precum și de încălcare gravă a drepturilor și libertăților fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, situații care prezintă un pericol iminent și imediat pentru mediu, viaţa, sănătatea și proprietatea persoanelor, sau care lezează drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, dacă sînt întrunite următoarele condiții: a) necesitatea inițierii controlului este motivată în prealabil; b) poate fi rezonabil stabilit, din informația deținută pînă la inițierea controlului și din nota de motivare, că doar intervenția inopinată prin control va preveni și/sau stopa încălcările care în mod iminent provoacă prejudicii sau că astfel ar putea fi diminuate substanțial prejudiciile deja cauzate;

3) verificării informaţiei, care, conform legii, este raportată în mod obligatoriu, dacă sînt întrunite următoarele condiţii: a) această informaţie nu a fost prezentată în termenul stabilit de lege sau de un act normativ; b) organul abilitat cu funcţii de control sau organul responsabil de recepţionarea informaţiei corespunzătoare nu a primit notificare justificativă din partea persoanei obligate să raporteze informaţia în termen şi/sau această persoană nu a răspuns în termen rezonabil la înştiinţarea din partea organului responsabil;

4) verificării informaţiei obţinute în cadrul altui control la întreprinzătorul cu care persoana controlată a avut anterior relaţii economice, dacă sînt întrunite următoarele condiţii: a) întreprinzătorul refuză să prezinte informaţiile în cauză; b) nu există altă modalitate de obţinere a informaţiei în cauză; c) informaţia dată este decisivă şi indispensabilă pentru atingerea scopului controlului iniţiat anterior;

5) solicitării directe din partea persoanei care urmează a fi supusă controlului de a fi iniţiat controlul.

7) deținerii informațiilor/indiciilor privind utilizarea muncii nedeclarate, achitarea salariului sau a altor plăți fără reflectarea acestora în evidența contabilă, privind traficul de ființe umane sau exploatarea în muncă la angajator;

8) eschivării vădite a persoanei ce urma să fie controlată de la controlul planificat, adică, fără coordonarea prealabilă cu organul de control, în perioada de la notificare și până la inițierea controlului, a creării intenționate a unor circumstanțe ce fac imposibilă desfășurarea controlului, inclusiv suspendarea propriei activități ori sistarea lucrărilor la obiectul ce urma a fi controlat;

9) în care persoana sau obiectul trebuie să fie controlate conform Planului de gestionare a situației de criză, aprobat conform art. 3^1 și publicat pe portalul *controale.gov.md*.

Controalele inopinate nu pot fi desfăşurate în baza informaţiilor neverificate şi/sau provenite dintr-o sursă anonimă.

Plîngerile şi petiţiile, inclusiv sesizările sau solicitările organelor de drept sau ale altor organe de stat, pot constitui temei pentru un control inopinat doar în condiţiile respectării prevederilor alin.(1) şi (2) şi doar dacă circumstanţele sau informaţiile pe care acestea le conţin, fiind analizate în baza evaluării riscurilor, indică în mod rezonabil asupra unei posibile încălcări care în mod iminent provoacă prejudicii şi dacă aceste circumstanţe şi informaţii sînt probate în vreun fel. Plîngerile, petiţiile sau alte sesizări care nu motivează iniţierea imediată a unui control inopinat, în baza analizei riscurilor, pot fi luate în considerare la următoarea planificare anuală a controalelor.

În cazul obținerii unor informații despre posibile încălcări, organul de control le analizează și, până a purcede la analiza riscurilor și motivarea necesității unui control inopinat, stabilește dacă faptele examinate sunt prevăzute de legislația contravențională sau penală. În cazul în care contravenția poate fi constatată fără inițierea unui control inopinat, în sensul art. 4, organul de control poate iniția imediat procedurile de cercetare și colectare a probelor prevăzute de legea contravențională sau, în cazul infracțiunilor, transmite materialele către organul de urmărire penală.

Controalele inopinate nu pot fi efectuate în cazul cînd există orice alte modalităţi directe sau indirecte de obţinere a informaţiei necesare de către organul abilitat cu funcţii de control, inclusiv cele deținute de alte organe de supraveghere/control, deținători de registre publice, autorități și instituții publice.

Nota de motivare pentru inițierea controlului inopinat în temeiul alin. (1) pct. 2) conține analiza și argumentarea necesară privind întrunirea condițiilor stabilite la punctul în cauză. În cadrul notei se va argumenta necesitatea intervenției prin expunerea în detaliu a circumstanțelor și informației ce stau la baza concluziilor și acțiunilor organului de control, posibilele încălcări ce rezultă din informația și probele deținute pînă la inițierea controlului și estimarea rezonabilă a pericolului și consecințelor în cazul neintervenției organului de control.

Controlul efectuat în conformitate cu temeiul specificat la alin. (1) pct. 5) este iniţiat în termene proxime de organul abilitat cu dreptul dat şi are exclusiv aspect consultativ şi constatator, cu excepţia cazurilor cînd în cadrul controlului se depistează indici ai infracţiunii. Cheltuielile acţiunii de control efectuate în conformitate cu temeiul specificat la alin. (1) pct. 5) vor fi suportate de solicitant în cazul în care persoana ce urmează a fi supusă controlului nu este obligată prin lege să solicite controlul.

În cadrul controlului inopinat pot fi supuse controlului doar aspectele care au servit ca temei pentru inițierea controlului, conform alin. (1).

Cheltuielile pentru efectuarea controlului de stat, inclusiv cele pentru analize, expertize, investigaţii necesare în cadrul controlului de stat, se suportă de către organul de control. Face excepţie de la această prevedere controlul prevăzut la alin.(1) pct. 5), pentru care cheltuielile sînt reglementate la alin.(4).

Plăţile colectate de la realizarea controalelor efectuate în temeiul specificat la alin.(1) pct.5) se distribuie între bugetul organului de control şi bugetul de stat. Criteriile şi metodologia de stabilire a cuantumurilor plăţilor, cuantumurile acestor plăţi şi modul de distribuire, între bugetul organului de control şi bugetul de stat, a veniturilor obţinute din aceste plăţi se aprobă de Guvern. Veniturile din plăţile de la realizarea controalelor efectuate în temeiul specificat la alin.(1) pct.5), care se distribuie în bugetul organului de control, se utilizează, pe măsura încasării lor, la acoperirea cheltuielilor pentru efectuarea controalelor de stat şi la dezvoltarea instituţiei.

Potrivit **art. 210 alin. (1) din Codul muncii,** sancţiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii; b) termenul în care sancţiunea poate fi contestată; c) organul în care sancţiunea poate fi contestată.

Articolul 206 alin. (1) lit. d) din Codul muncii prevede că, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r).

Conform **art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii,** concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe

durată determinată – se admite pentru următoarele motive: g) încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligaţiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Instanța reține că esența litigiului rezidă în verificarea legalității constatării efectuate de Inspectoratul de Stat al Muncii în procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29 noiembrie 2024, prin care s-a stabilit că ordinul nr. 626-c din 11 septembrie 2024 nu conține toate elementele obligatorii prevăzute de art. 210 alin. (1) din Codul muncii.

În acest sens, argumentul reclamantului potrivit căruia ordinul nr. 626-c din 11 septembrie 2024 reprezintă exclusiv un ordin de încetare a contractului individual de muncă, supus doar exigențelor art. 81 alin. (3) din Codul muncii, nu poate fi reținut.

Astfel, deși ordinul contestat poartă denumirea de „ordin de încetare a contractului individual de muncă”, temeiul juridic indicat expres în acesta este art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii. Or, concedierea dispusă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) constituie, potrivit art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, o sancțiune disciplinară. Prin urmare, măsura concedierii pentru încălcarea repetată a obligațiilor de muncă nu reprezintă doar o modalitate de încetare a raporturilor de muncă, ci și forma cea mai severă a răspunderii disciplinare aplicate salariatului.

În consecință, instanța constată că dispozițiile art. 206 alin. (1) lit. d), art. 210 alin. (1) și art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii urmează a fi interpretate și aplicate în coroborare, iar nu izolat. Simpla indicare în ordin a normei prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii nu exonerează angajatorul de obligația de a respecta cerințele speciale privind conținutul actului de sancționare disciplinară.

De asemenea, instanța observă că ordinul nr. 626-c din 11 septembrie 2024 nu conține descrierea faptelor concrete imputate salariatului, nu indică sancțiunile disciplinare anterioare care au stat la baza concluziei privind caracterul repetat al încălcărilor, nu menționează termenul de contestare și nici organul competent să examineze eventuala contestație.

În această ordine de idei, susținerile reclamantului referitoare la existența ordinelor nr. 306 din 27 mai 2024 și nr. 471 din 11 septembrie 2024 nu pot înlătura legalitatea constatărilor efectuate de Inspectoratul de Stat al Muncii. Legalitatea unui act administrativ sau a unui act juridic unilateral urmează a fi apreciată prin prisma conținutului său propriu, existent la data emiterii, și nu prin raportare la explicații formulate ulterior în cadrul procedurilor administrative sau judiciare.

Or, ceea ce a verificat Inspectoratul de Stat al Muncii nu a fost existența în fapt a unor sancțiuni disciplinare anterioare, ci respectarea exigențelor legale privind forma și conținutul ordinului de concediere emis în calitate de sancțiune disciplinară. Din acest punct de vedere, concluzia inspectorilor de muncă că ordinul nr. 626-c nu corespunde cerințelor art. 210 alin. (1) din Codul muncii rezultă în mod direct din conținutul actului examinat.

Totodată, instanța nu poate reține argumentul reclamantului potrivit căruia acceptarea constatărilor Inspectoratului de Stat al Muncii ar conduce la aplicarea a două sancțiuni disciplinare pentru aceeași faptă. Procesul-verbal contestat nu impune aplicarea unei noi sancțiuni disciplinare salariatului și nici nu stabilește răspunderea disciplinară a acestuia. Actul

contestat constată exclusiv existența unor abateri de la normele legislației muncii în activitatea angajatorului și stabilește obligația acestuia de a remedia neconformitățile constatate.

Instanța apreciază drept neîntemeiată și critica reclamantului referitoare la lipsa comunicării notei de motivare care a stat la baza inițierii controlului inopinat. Chiar presupunând existența unor deficiențe procedurale la etapa inițierii controlului, reclamantul nu a demonstrat în ce mod aceste pretinse încălcări ar influența legalitatea constatării concrete privind necorespunderea ordinului nr. 626-c cerințelor art. 210 alin. (1) din Codul muncii.

Mai mult, din materialele dosarului nu rezultă că reclamantul ar fi fost lipsit de posibilitatea de a participa la control, de a prezenta explicații, documente sau obiecții, acesta formulând inclusiv mențiunea expresă privind dezacordul cu constatările inspectorilor și exercitând ulterior dreptul de contestare administrativă și judiciară.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. În speță, reclamantul nu a prezentat probe concludente care să răstoarne constatările efectuate de autoritatea de control. Dimpotrivă, însuși conținutul ordinului nr. 626-c confirmă lipsa unor elemente obligatorii prevăzute de art. 210 alin. (1) din Codul muncii.

În concluzie, reieșind din circumstanțele expuse și prevederile legale enunțate supra, instanța notează că, pârâtul a respectat cu strictețe garanțiile și libertățile dispuse de art. 18, art. 16, art. 21, art. 29 și art. 137 din Codul administrativ, exercitându-și obligațiile și realizând competențele dispuse de cadrul normativ în vigoare.

Or, instanța apreciază că, reieșind din competența ce-i revine Inspectoratului de Stat al Muncii, atribuită conform prevederilor cadrului normativ în vigoare, în exercitarea dreptului conform prevederilor Codului administrativ, autoritatea publică pârâtă a acționat cu bună-credință și în limitele legii cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul și existența interesului public în verificarea exercitării controlului de stat asupra aplicării de către angajatori a actelor normative privind securitatea și sănătatea în muncă.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că Inspectoratul de Stat al Muncii a acționat în limitele competenței conferite de Legea nr. 140/2001 și Legea nr. 131/2012, iar procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29 noiembrie 2024 a fost emis cu respectarea normelor de drept material și procedural aplicabile.

În concluzie, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și din normele legale aplicabile, instanța apreciază că autoritatea publică pârâtă și-a exercitat atribuțiile legale în limitele competenței conferite de lege, cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și bunei-credințe consacrate de Codul administrativ.

Instanța subliniază că simplul dezacord al reclamantului cu concluziile autorității de control nu constituie, prin el însuși, un temei suficient pentru anularea actului administrativ contestat. Pentru a justifica anularea unui act administrativ individual, reclamantul trebuie să demonstreze existența unor încălcări de legalitate privind competența autorității emitente, procedura administrativă aplicată sau fondul raportului juridic examinat.

În cauza dedusă judecății, reclamantul nu a demonstrat existența unor asemenea vicii de legalitate care să atragă anularea procesului-verbal contestat. Dimpotrivă, materialele dosarului confirmă că actul administrativ a fost emis de autoritatea competentă, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege și în baza circumstanțelor de fapt constatate în cadrul controlului.

Respectiv, niciunul dintre argumentele invocate de reclamant nu este de natură să conducă la concluzia că procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29 noiembrie 2024 ar fi afectat de vicii de legalitate care să determine anularea acestuia.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant pentru anularea actului administrativ individual contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant, instanța de judecată conchide că, actul contestat este legal și întemeiat. Instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ menționat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a pretențiilor reclamantei nu există.

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată remarcă prevederile art. 6 § 1 din CEDO, care oglindește că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un

răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Referitor la solicitarea terțului Ignatov Veaceslav privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată reține următoarele.

Conform **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

Potrivit **art. 82 Cod de procedură civilă,** cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform **art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă,** din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Articolul 94 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit **art. 96 alin. (1), (1[1]) Cod de procedură civilă,** instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În context, conform practicii CtEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică trebuie asftel stabilit, încât acesta să fie rezonabil și să nu constituie sume excesive. Astfel, reclamantul are dreptul la rambursarea costurilor și cheltuielilor, având în vedere că s-a dovedit faptul că ele au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime (Nilsen și Johnsen v. Norvegia din 25.11.1999, § 62).

Instanța de judecată reține că de către reprezentantul terțului a fost prezentată dovada cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5394 lei suportate de terț, și anume ordinul de plată seria PL nr. 639265 din 15 aprilie 2025 în sumă de 5394 lei, din care rezultă că Ignatov Veceslav a achitat BAA ”Burac&Asociații” suma dată pentru serviciile de reprezentare și asistență juridică. Suplimentar a fost prezentat și tabelul de activități în cadrul prestării asistenței juridice. (f.d.78,79).

În acest context, instanța de judecată notează că, pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru

clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică, având în vedere caracterul lor real, necesar și rezonabil, în temeiul normelor legale citate, urmează să fie compensate terțului Ignatov Veceslav din contul reclamantului ÎS „Moldelectrica".

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa din contul ÎS „Moldelectrica" în beneficiul lui Ignatov Veaceslav cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 394 (cinci mii trei sute nouăzeci și patru, 00) lei.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, ajunge la concluzia de a respinge, ca neîntemeiată, acțiunea în contencios administrativ înaintată de ÎS „Moldelectrica" către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024.

În conformitate cu prevederile art. art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de ÎS „Moldelectrica" către Inspectoratul de Stat al Muncii, terț Ignatov Veaceslav privind anularea procesului-verbal de control nr. PV-ISM-2024-02213 din 29.11.2024, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la ÎS „Moldelectrica" în beneficiul lui Ignatov Veaceslav cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 394 (cinci mii trei sute nouăzeci și patru, 00) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător